

Bemærkninger til forslaget

Forslaget har til formål at pålægge regeringen at udstede en ændret regnskabsbekendtgørelse for banker og sparekasser og, hvis det anses for påkrævet, at fremsætte forslag til ændring af lov om banker og sparekasser.

Regnskabsbekendtgørelsen udstedes af tilsynet med banker og sparekasser i henhold til § 30 i lov om banker og sparekasser. I henhold til kgl. resolution behøver denne bekendtgørelse ikke at blive offentliggjort i Lovtidende.

Ved aflæggelsen af 1983-regnskaberne må det konstateres, at den nuværende regnskabsbekendtgørelse bevirker, at der aflægges regnskaber, der for den eksterne regnskabslæser er til dels uforståelige og på enkelte områder direkte misvisende. Beslutningsforslaget peger derfor på en række områder, hvor der bør ske ændring, således at opstillingen af regnskaberne bliver klarere og lettere forståelig.

Selv om de enkelte punkter taler for sig selv, skal der dog gives følgende supplerende bemærkninger:

Den nuværende post for kursregulering af værdipapirer omfatter alle årets kursreguleringer både realiserede og urealiserede og indeholder således rene handelsavancer (fortjeneste ved kommissionshandel og på papirer, der er indgået i handelsbeholdningen, kursavancer som følge af værdipapirets løbetidsforkortelse samt endelig kursreguleringer som følge af ændring i det generelle renteniveau og dermed ændring i kursniveauet.

De to første områder er af ordinær karakter, medens kursregulering som følge af ændring i renteniveau til dels kan siges at være af mere ekstraordinær karakter, men efter de nuværende bestemmelser medregnes ingen del i det ordinære driftsresultat, hvilket selvsagt er misvisende.

Før at forstå og vurdere et regnskab må posten opdeles.

Det samme gælder for så vidt aktier, idet der selvfølgelig ikke her kan tales om en generel kursændring. Det har her betydning at få opdelt kursreguleringen i den del, der vedrører handelsbeholdningen, hvor den umiddelbart kan realiseres,

og den del, der vedrører anlægsaktier (typisk datterselskabsaktier), der normalt ikke umiddelbart vil kunne realiseres, men som til gengæld udtrykker værdien af datterselskabet baseret på indre værdi og eventuelt indtjeningen.

De samme synspunkter gælder for ønsket om opdeling af valutareguleringen.

Svarende til kursreguleringen af beholdningen af værdipapirer bør det af regnskabet fremgå, i hvilket omfang pengeinstituttet har modtaget indskud til fast rente, idet et sådant indskud vil være en fordel respektive belastning ved ændring i det generelle renteniveau, idet det er normalt, at indskud forrentes med en variabel rente, der følger det generelle renteniveau.

I takt med den større åbenhed omkring regnskaberne må det være tiden at indføre krav om oplysning om hensættelse til tab på udlån og garantier m.v., således at årets udgift opdeles i konstaterede tab og hensættelser, og således at de samlede hensættelser oplyses. Det kan da også konstateres, at en række pengeinstitutter allerede i 1983-regnskabet har givet disse oplysninger f.eks. Kroebanken, Aktivbanken og Forstædernes Bank. Dette er efterhånden også almindeligt i udlandet.

Hensættelse til tab synes at blive brugt som en resultatregulerende post af visse pengeinstitutter (f.eks. Jyske Bank), hvilket formentlig skyldes de gunstige skatteregler. Der må derfor kræves åbenhed om reserven, for at den eksterne regnskabslæser kan bedømme regnskabet.

Årsregnskabsloven omfatter ikke banker og sparekasser, men det er hensigtsmæssigt, at årsregnskabslovens regnskabsprincipper i så høj grad som muligt også bruges hos banker og sparekasser, specielt vedrørende omkostningsopdeling, periodisering samt værdiansættelse og afskrivning på anlægsaktiver. Således bør f.eks. maskiner og inventar fremgå af årsregnskab, således at anskaffelserne og akkumulerede afskrivninger oplyses.

I dag er det tilsyneladende helt overladt til den enkelte bank eller sparekasse, hvorledes denne post føres. Således udgiftsfører nogle pengeinstitutter alle anskaffelser og har dermed optaget værdier